

sylne, njestajnje dolhe, ke skakanju připrawjene nohi. Skaka na sto króc tak daloko, kaž dolha sama je.

Bkha bywa na člowjeku a někotrych zwěrjatach, kotrychž krej pije a je často jara wobćežna. Swoje předrobne jejka znjese do smjeća a do šmarow mjez špundowanjom, běle dudki podobaja so małym čerwikam, nimaja nohi a wija so kaž hady; žiwja so ze wšelakimi zwěrjacymi drobkami a zbytkami wot jědze, kotrež we smjećach a we próše nadeńdu. Za 11 dnjow so do małego zamotka zadudkuja a zaso po 11 dnjach wulěze abo wuskoči z dudki młoda bkha, tak zo cyle přeměnjowanje wot jejkownjesenja sem něhdže měsac traje. Čistota, huste wumjećowanje a myće špundowanja su najlěpše srědky přećiwo bkham. — Wjele strašniša je bkha pěškowa abo pěš (*Sarcopsylla penetrans*, Sandfloh), kotraž so we pěskojčnych krajinach južneje Ameriki žiwi a so ludžom do nohow pod nohće a skotu wosebje swinjom za kopyta zažeruje a tam swoje jejka znjese, na čož bolozne jětřenje nastanje. — Bkhi, hač runje křídla nimaja, so we přirodopisu do dwójkřídlatkow nutř zřaduja, dokelž so we druhich znamkach a we swoim přeměnjowanju mucham bliža.

Serbska přisaha, pomnik ryče z třećeje štwórcé 15. lětstotka.

Podawa a wukładuje *M. Hórnik*.

Dotal běchmy spokojeni, hdyž móžachmy so z ryčnymi pomnikami ze 16. lětstotka wupokazać!*) Tola, hdyž wot staršich serbskich mjenow w lisćinach wothladujemy, zdaše so nam dźiwne, zo přenja znata čišćana hornjołužiska knižka, katechis-

*) W dobrym rjedže sym naše ryčne hornjo- a delnjołužiske pomniki mjenował w pólskim časopisu „Warta“ (Poznań 1874); tehorunja l. 1870 w čěskim „Slovnku naučnym“ (díl VIII., 919), hdžež sym w krótkim nastawku ryč, prawopis a literaturu dźělił. W poslednišim ma so jenož wuwostajíc spis „Biblické dějiny (dějprawa)“ z l. 1659, kaž běch po dotalnych bibliografach mylnje napisnył; přetož podobne knihi z dwójim titlom su hakle sto lět pozdžišo wušle.